

АБОНАМЕНТЪ:
За година... 40 лв.
За 6 мѣс. ... 20 лв.
Адресъ:
в. ОБНОВА—Варна
печаница „Зора“
Телеф. № 121.

ОБНОВА

ОБЯВЛЕНИЯ
Официални по 60 ст.
търговски по 50 ст.
□ см. Годишни и
външалци по 15 лв.
некролози, панахиди
и благодарности по
20 лв. За повече
публикации тѣстжи-
ка.
Брой 20 ст.

ВАРНЕНСКИ ВСЪКДНЕВЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТНИКЪ.

Българию, Българию!...

...и днесъ, когато съ разбито и сжрушено сърце, съ по-
слѣдни и не поносими мъки очакващъ прѣдъ Версайската сж-
дийска трибуна, днесъ, когато може би съ послѣдни дихания очак-
ващъ смъртната си присѣда, днесъ когато ти се задаващъ отъ
сълзи, риданъ и скрубишъ коси отъ отчаяние — днесъ твоитѣ
синове, вмѣсто да сътъбятъ — самодивско хоро вѣятъ, надъ гро-
ба ти що се готви...

Страшна дѣйствителностъ!...
Алчността, сребролюбнето, ко-
варство... всичко мръсно се
е загнѣздило въ главитѣ ни. За-
сѣпени до неимовѣрностъ ний
сме се обърнали на хиени на...
И само знаемъ да лапаме, безъ
да държимъ смѣтка, че можемъ
да глѣтнемъ и отрова. На всѣ-
къждъ думитѣ „далавера“ и „ге-
дешѣтъ“ сж поздравитѣ имъ.
Нищо не е въ състояние да
стресне тия „далавераджии“. Раз-
нитѣ нарѣждания и заповѣди
отъ Дирекцията и властта, кои-
то красятъ улицитѣ ни, сж са-
мо листове, накапали по жлгитѣ
като еднокдневки, които веднага
изчезватъ, увисватъ на единия
си край или покриватъ съ нѣ
кой некрологъ или грамаденъ
ефищъ!... Ежедневно съ хи-
ляди екземпляри се правятъ, но
какъвъ резултатъ? кой ги чете
и колко траятъ?

Стокитѣ се укриватъ, контра-
бандата продължава, а народа
гладува. Всички викаме безъ
да знаемъ защо. Викатъ гешеф-
таритѣ, викатъ спекулантитѣ,
викатъ контрабандиститѣ, ви-
катъ и гладнитѣ — викаме всич-
ки като луди. Властта се чуди
на разнитѣ викове, смѣсени ка-
то езицитѣ при Вавилонската ку-
ла и не може да ги разбере,
защото самитѣ тѣ не се разби-
ратъ. Тя се мъчи да угоди, но
кому по-напрѣдъ? Всички тър-
сятъ виновницитѣ за сжжпотия
та, търсятъ ги непрѣкъснато и
не могатъ да ги намѣрятъ ка-
то че ли сж негдѣ на Марсъ
или другадѣ. Кожодеритѣ, спе-
кулантитѣ и контрабандиститѣ
— тая свѣта троица е диктатор-
ка днесъ и тя днесъ си играе
съ сждбата на цѣлия народъ.
Гладния — жадующия по неволя
купува отъ тѣхъ нуждното на
баснословни цѣни, защото иначе
рисува да умрѣ и всичко това
става скрито покрито. Викове тѣ
продължаватъ, продължава и
търсението на кожодери и спе-
куланти, всички викатъ, знаятъ
се, познаватъ се но... не се
издаватъ! Викатъ като луди, за
да заглушатъ умнитѣ. Едни
скубятъ гладнитѣ и боситѣ, дру-

ги — Държавата, а трети — изна-
сятъ. Всичко това прилича на
дълги охтоподски смукала об-
вити около тѣлото на умирающъ.
Едни викатъ: осигорете ни
бждшето, защото иначе риску-
ваме да се заловимъ за просящъ
ка тояга!... Други — увеличете
ни заплатитѣ още... защото ако
спрѣмъ движението, спира дър-
жавната машина! Това сме ний
— главнитѣ артерии на държа-
вата... Трети — махнете Дирек-
цията, тя е излишна, тя сжхва,
тя е причина за сжжпотията...
Четвърти — каква е тая цен-
трала на дивизитѣ, махнете я,
защото прѣчи на износа и вно-
са... Пети — махнете цензурата,
за да откриемъ кирливитѣ ризи
на продажницитѣ... Шести —
махнете тоя остарѣлъ морато-
риумъ, за да се почувстваме че
сме „Ефъ-сайбий“...

Викатъ всички, и то едно-
врѣменно — това е днесъ единъ
хоръ отъ басове и тенори, който
прилича на нѣкоя глутница, нѣг-
дѣ въ балкана. Викатъ, искатъ,
отъ когъ? отъ държавата, която
днесъ я распнаватъ, и вмѣсто
на ѣ помогнатъ — тѣ надгробна
пѣсенъ ѣ пѣятъ!...

Викатъ и други, но тѣхния
гласъ е тѣй слабъ... викатъ на
умирающъ, викатъ съ послѣдни
сили „хлѣбъ... хлѣбъ...“ Тоя
гласъ е на тия, които сждбата
ги е създала да се раждатъ и
умиратъ всрѣдъ мизерия, да у-
миратъ честни, защото не ис-
катъ да крадатъ... Гласове сж
тия на герои, на прокудени
българи, които дадохъ всичко,
всичко даже здравето и живо-
та си за отечеството. Гласове
сж тия на истинскитѣ българи,
които цѣли години сж търпели
незгоди и лишения на фронта
и домоветѣ си. Гласове сж тия
отъ уста блѣди, покрити съ
сълзи. Гласове сж тия на герои!
но не тѣй силни, както тия
прѣдъ Одринъ, Добричъ, Тут-
раканъ, въ атакитѣ имъ за Ро-
дината, а гласове изнемогнали,
глухи, гласове на сѣнки!...
„Хлѣбъ!...“ — това е тѣхното
желание. Животъ, колкото да
не измратъ. Колко скромни ис-

кания! Тия слаби гласове се за-
глушаватъ отъ тия на глутни-
цата, отъ тия силни и изхранени
басове и тенори — гласове на
лакѣмство, на алчността. „Силенъ
ли си — живѣй, слабъ ли си —
умирай“ — това е тѣхния ди-
визъ и гърмятъ тѣ по площади,
отъ трибуни, па даже и съ цѣ-
лата преса.

Страшно! мръсно! цедло, прѣ-
дателство е тсва! Спрѣте всич-
ки, онемейте! Поне за моментъ
спрете да чуѣте гласа на умира-
ющия, гласа на распната Бълга-
рия!... Спрете поне да чуѣте
послѣднитѣ ѣ думи къмъ насъ
— благословия или проклятие
ще ви завешае!... Спрете! дай-
те ѣ малко поне послѣдна по-
читъ, а послѣ... послѣ заи-
грайте дивното си хоро — и въ
вихъра на самодивското ви хоро
и забравя пазете се, за да не
си счулите главитѣ отъ надгроб-
нитѣ камъни на тия двѣ свѣтила.

Спрете, опомнете се, ако сте
българи. Стѣснете се!... Не-
вижда те ли тоя мраченъ пѣ-
ленъ съ градъ облакъ? не чу-
вате ли тия стѣннения и охкания?
Не виждате ли мизерията, коя-
то цари? и най-сѣтне, ако сте
засѣпени отъ блѣсъка на зла-
тото, ако сте оглушени отъ а-
ларми, не чувствувате ли подъ
краката си тѣлата, които тѣп-
чатъ?

Банкнотитѣ, които ги изтър-
ватъ отъ костеливитѣ рѣцѣ на
народа иматъ ли стойностъ? не
ви ли бори свѣстѣта, че тѣ сж
спечелени отъ гладнитѣ съ потъ
и мжка? Най-сѣтне не ви ли е
страхъ отъ бацитѣ, които
пѣлзатъ по тѣхъ? Ако всичко
това не ви смущава, ако ви е
приятно да глѣдате какъ се у-
мира отъ гладъ, ако нѣмате
капка обичъ къмъ България,
въ която живѣте, тогава...
тогава не вие сте българи.

Спрете спекуланти, спрете ко-
жодери, спрете контрабандисти!

Свѣсти се, истински бълга-
рино! Властта е силна. Всички
на работа. Откриването на изед-
ницитѣ е налѣжащо. Тѣхнитѣ
закани да не те плашатъ нито
обѣщанията да те съблазняватъ.
Всички въ услуга на властта,
за да поставимъ на мѣсто тия
що се гаврятъ съ законитѣ.

Всички на работа, за да на-
несемъ смъртеленъ ударъ на тия
алчни хиени.

Спрете, спрете, защото чаща
та се припѣлни!

Положението.

(По телефона отъ София).

ЛИОНЪ, 25 с. (Радио). На „Ма-
тенъ“ съобщаватъ, че въ вчераш-
ното заседание Върховния съвѣтъ
се занима съ Ромъния. Съвѣтъ
получи съвѣдения, че Сжръ Жоржъ
Кларкъ напусна Букурещъ и че
се върне. Слѣдъ неговото връща-
не, казва Тимпъ, Върховния съ-
вѣтъ ще поднови прѣговоритѣ на
ромъния въпросъ?

„Журналъ“ съобщава, че впечат-
ленията на Сжръ Кларкъ сж на-
пълно благоприятни за ромънското
правителство и че новата примири-
телна нота е получена въ Букурещъ.

Вчера въ камарата продължиха
разискванията по договора за ми-
ра. Г. Пишонъ се помъчи да из-
тъкне границитѣ за всеобщия миръ,
които дава обществото на народи-
тѣ и че той отговаря на цѣлостта.

Г. Барто запита какво ще бжде
положението на Франция, ако Съ-
единенитѣ щати не одобритъ до-
говора.

Клемансо отговори, че въ та-
къвъ случай ще бжде не по-малко
пълненъ. На едно друго запитване
на г. Барто, какво ще стане ако
американскитѣ сенати откаже да
одобри участието на народитѣ,
м-ръ прѣседателятъ отговори, че
лигата на народитѣ ще сжществу-
ва тогава и безъ Съединенитѣ Щати,
обаче послѣдната ще остане съюз-
ница на Франция и Англия по си-
лата на отбранителния съюзенъ до-
говоръ, който е подписанъ — ще
отговори утрѣ, когато ще стамаатъ
разискванията.

Кореспондентътъ на „Матеъ“ въ
Римъ се научава, че Корониниъ
съвѣтъ ще се произнесе по двата
проекта: 1) по замѣняването на
войскитѣ въ Фиуме отъ добровол-
чески корпусъ и 2) за официалното
окупиране на Фиуме отъ Италия
докато се произнесе конференцията.

Генералъ Гарибалди пристигна
въ Парижъ натоваренъ съ мисия
да изна отъ съюзницитѣ да се
унищожатъ взетитѣ отъ междуна-
родната комисия рѣшения по въ-
проса за Фиуме слѣдъ станалитѣ
инциденти.

ФРАНЦИЯ И БЕЛГИЯ

Лионъ, 25 с. (Радио). Въ
Люксембургската камара
м-ръ Райтеръ заяви, че
белгийската легация одо-
брява резюмето, съставе-
но отъ министерството за
прѣговоритѣ между Люк-
сембургъ и Белгия отно-
сително митническия съ-

юзъ. Камарата продължава да разглежда въпроса за Фиуме, който ще ръши съдбата на Люксембургъ.

Избирателитъ ще се произнесатъ по въпроса за запазването на династията и економическата спогодба между Франция и Белгия.

Хроника

Трауренъ митингъ свикватъ комунистите днесъ въ 4 ч. сл. пл. въ Араба-конакъ.

Раждания и умирапия, отъ 21 до 27 септември 1919 г. имаме: Раждания 14, умирапия 13 и женитби 12.

На 26 тогѣ изгубихъ единъ дамски златенъ часовникъ съ привия пох. уличитъ: Алеята за морската градина, ул. 6-й Септември и Царъ Самуилъ. Умолявамъ най-угодно този който го е намерилъ да бжде тъй благороденъ и ми го върне срѣщу много добро възнаграждение, на адресъ Б. Алалова, ул. Царъ Симеонъ 94. 2-3

„ЕВРОПА“

Акционерно Застрахователно Дружество.

Създадено София, ул. Климентина № 40. Извършва осигуровки по пожаръ, животъ, транспортъ и пр. при най-модерни табели, либерални условия, евтини премии и пр.

Главенъ агентъ за гр. Варна 2-3 Д-ръ Панахотъ Ранковъ.

Четете „Обнова“

ХАРТИЯ При Българ. Търгов. Акц. Д-во до Еврейската Синагога, пристигна голѣмо количество Амбалажна кафява сатинирана хартия, за печатници, вѣстници, бакалски дюкяни, манифактурни и др. по цѣна износна. 2-7

СЪОБЩЕНИЕ.

Наслѣдниците Н. Х. Ючормански продаватъ на търгъ слѣднитъ свои мѣста:

1. Праздно мѣсто, находяще се на жгъла ул. „Ирѣславска и Нанагюрска до хотелъ Парижъ, състояща се отъ 546 кв. м. въ центъра на града търговски кварталъ.“

2. Праздно мѣсто, находяще се жгъла на ул. „Македонска — Фердинандъ, задъ морската градина по новоострое ния Булевардъ, състояща се отъ 598 кв. м.

Желающитъ да падаватъ да се отнесатъ до кантората на Н. Х. Ючормански, където е приготвено всичко за цѣлѣта и изучатъ условията на търга.

Търга ще се произведе на 1. Х. т. г. и трае прѣзъ цѣлия денъ.

3-3 Отъ кантората: Н. Х. Ючормански.

ТРАУРЕНЪ ДЕНЪ.

(2) Стефанъ Чакъровъ.

(Гюмюрджински народенъ прѣдставителъ)

Г да граждани!

Сърцата на всѣки български гражданинъ, безразлично какъвъ по народностъ, билъ той турчинъ, билъ той българинъ, билъ той еврейинъ или отъ друга народностъ, но живущъ въ границитъ на България, сърцето на всѣки гражданинъ тупти, вълнува се, тужи за България, защото на българския гражданинъ, на българския работникъ се налагатъ тежки условия. Вие не можете да не станете изразители на тази душевна болка, която тежи дълбоко въ сърцата на всѣки ни. Нашата партия, работи, социал-демократ. партия, трѣбваше да вземе първа инициативата, защото работническата класа е първата, която ще почувствува лошитъ условия на договора за мира, за това положение има виновници и ние трѣба да обсъдимъ тази борба и прѣдъ очитъ ни изпъква съзнанието, че има голѣми виновници за туй положение.

Недѣйте се самооблачава, защото въ борбата, безъ обществени промѣни и добра политика, ние не можемъ да се намѣсимъ. Идва новъ свѣтъ. Трѣбва да покажемъ, че българския народъ умѣе да цѣни демократичността въ своето племе, че българскиятъ народъ тури единъ надгробенъ камъкъ надъ политиката, която дѣкара положението въ Букурещъ и Версайлъ. Съ самообладание, опортностъ въ труда, организация и борба ще добиемъ това, което е необходимо въ скоро време за величieto на България.

Антонъ Борлаковъ:

(отъ името на Добруджанската организация)

Граждани на Варна, и нещастни българи на Добруджа!

Прѣсната кръвъ и неодържаното негодувание въ лиува. Тази скърбъ и негодувание не сж на една партия, на една класа — това е дълбоката печаль на цѣлия български народъ. Нѣма по-печални дни въ историята на българ. народъ. България е разпната наново; отъ нейното живо тѣло се ксатъ меса и е подъ тежко робство, по-тежко отъ онова, което тя прѣживѣ 500 години подъ турското владичество и подъ вартството на Темерлана и пр. Нашата Добруджа се поставя отново подъ игото на ромънската олигархия, подъ 7 милионния ромънски народъ. Вие знаете какво значи игото на ромънската олигархия, подъ единъ режимъ на безправие и незачитане вашитъ най-елементарни човѣшки правдини.

Добруджанци! Когато започна великата война, мжжетъ, които днесъ искатъ да чертаятъ границитъ на държавата, на бжджитъ народни сѣдбини, проламираха отъ всѣки крайца на свѣта принципа за правата и свободата на всѣки народи.

Ние, наивниците, повѣрвахме тѣхнитъ обѣщания, ние поискаме да се създаде въ Добруджа единъ режимъ, който ще гарантира политическата гражданственостъ, културното и стопанско равноправие на всѣки народности, които живѣятъ тамъ. Това не сж принципи на 20-я вѣкъ, това не сж принципи на вдъхновение отъ любовъ на миръ къмъ човѣчеството. Това сж принципи на завоеватели, на алчния империализмъ къмъ чужда земя.

Да протестираме противъ тази гавра на най-свещенитъ ни права, то е да изкажемъ нашето възмущение, че благодарение на тѣхнитъ принципи днесъ 400,000 българи, немили, недраги добруджанци сж далечъ отъ своитъ огнища.

Нека заклеимъ съ печата на позора ония, които, като се гавратъ съ най-свещенитъ права, искатъ да наложатъ новото общество и да ни приравнятъ съ африканскитъ и азиатски народи. Ние не сме население на Африка и Азия, ние не сме прѣдметъ на размѣна и ще се боримъ дотогава, когато възтържествува правдата, до тогава, когато българ. народъ заедно съ цѣла Добруджа бжде освободенъ и обединенъ. (Слѣдва)

Една нетактичностъ прѣзъ народния ни трауръ.

Можемъ каза и некоретностъ. Тя е постъжката на широкитъ другари въ Варна. На 25-й тогѣ рѣшило бюрото имъ — похвално — и на утрото прочете всѣки Варненецъ поканата имъ на общогражданско публично събрание, въ което да се изкаже разочарованието ни, общото ни

недоволство, отъ вржчения на делегацията ни въ Парижъ проектъ на миренъ несправедливъ договоръ, толкозъ отжстително безмилостенъ. Сжщия денъ се залѣли покана и отъ добруджанската тукъ организация за митингъ (срѣща) на траурно събрание, на сжщото мѣсто — въ централната градска градина. Часа около шестъ събраното множество бѣше вече хилядно. Обяви се, че събранието ще се състои прѣдъ общинското управление. Площадъ тукъ скоро се изпълни. Не! Той се прѣпълни съ граждани отъ всѣки политически течения. И много поясно, защо. Защото въпроса е общо български, както и поканата бѣше за общогражданско събрание. Не се избра бюро, както се слѣдваше, и то бюро отъ всѣки течения, стекди се въ такова грамадно множество. Отвори събранието единъ нашъ съгражданинъ отъ широкитъ другари, когато то трѣбваше да се отвори отъ г. кмета ни. Слѣдъ него говори другъ единъ отъ широкитъ ни другари, „Гюмюрджинския народенъ прѣдставителъ“, както го нарече г. Ст. Георгиевъ, като му даде думата.

Добрѣ, че г. Ст. Г. е кметски помощникъ, та можемъ прѣдполага, че той е билъ упълномощенъ отъ г. кмета ни, да отвори събранието. Другаря Ст. Чакъровъ, избранъ за народенъ прѣдставителъ отъ Гюмюрджинското окръжие, говори повече като социалистъ, но при все това удовлетворително. На втория ораторъ г. Антонъ Борлаковъ се даде дума като на прѣдставителъ на добруджанската емиграция, но добрѣ че той говори — и отлично — даже не само като активенъ радикалъ, а и общо като много родолюбивъ синъ на много пострадалия ни народъ. Слѣдъ него се даде дума на прѣдставителъ на македонската емиграция, п. В. Василевъ. И той говори, слава Богу, като българинъ, а не като македонецъ. Найсетѣ говори пакъ единъ широкъ другаръ, г. Каравановъ. Той говори сжщо като първитъ двама социалисти, т. е. повече партийно. Г-нъ Ст. Георгиевъ послѣ прочете резолюция. Тя не е напълно въ такъва редакция, въ каквата трѣбваше да бжде, защото — е била съчинена само отъ социалисти, а трѣбваше да се съчини отъ събрание, въ съставъ отъ разнитъ политически течения, както и митинга далечъ не бѣше въ болшинство отъ социалиститъ.

Събранието разбира се одобри резолюция, защото тя наистина изказва голѣмото разочарование, и общото недоволство, което обладава сега отъ въпросния много тежкъ проектъ договоръ всѣки българинъ, т. е. всѣки гражданинъ на Българската държава, както и не по малко всѣки наши еднородци отъ нѣянитъ прѣдѣли, като не се прѣдвижда поне пдебиснитъ, въ името на който сложихме оржжето си.

К. Глоговъ

Печатница „ЗОРА“ — Варна.